U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyně: **R. P.,** zast. Mgr. Dagmar Rezkovou Dřímalovou, advokátkou, se sídlem Muchova 9/223, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 3. 2012, č. j. 1 Ad 29/2010 - 150,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovené zástupkyni žalobkyně Mgr. Dagmar Rezkové Dřímalové, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v částce 960 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Magistrát hlavního města Prahy rozhodnutím č. j. MHMP 574865/2007, ze dne 16. 1. 2008, zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu městské části Praha 12 ze dne 30. 10. 2007, č. j. 4103/7/ALA-1/1, jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení ode dne 1. 1. 2007. V odůvodnění rozhodnutí o odvolání Magistrát hlavního města Prahy uvedl, že žalobkyně podala dne 22. 10. 2007 žádost o dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení ode dne 1. 1. 2007. Žalobkyně byla upozorněna na nedostatky v žádosti a dokladech a na nezbytnost jejich odstranění do osmi dnů. Doklad o skutečnosti, zda je nájemkyní nebo vlastnicí bytu podle § 24 odst. 1 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, však žalobkyně nepředložila. Dále žalobkyně neuplatnila nárok na dávku v zákonné lhůtě, která činí 3 měsíce od vzniku nároku na ni, a proto nárok na dávku zanikl a žádost byla zamítnuta.

Vzhledem k tomu, že s účinností od 1. 1. 2012 přešla na základě zákona č. 366/2011 Sb. působnost krajských úřadů rozhodovat o odvolání ve věcech dávek státní

sociální podpory na Ministerstvo práce a sociálních věcí, stalo se tímto dnem ministerstvo procesním nástupcem žalovaného Magistrátu hlavního města Prahy (srov. § 69 soudního řádu správního, podle kterého žalovaným je správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla). Správní soudy proto od 1. 1. 2012 jednaly jako s žalovaným místo Magistrátu hlavního města Prahy s Ministerstvem práce a sociálních věcí.

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 12. 3. 2012, č. j. 1 Ad 29/2010 - 150, bylo shora uvedené rozhodnutí o odvolání zrušeno a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. V odůvodnění rozsudku soud uvedl, že správní orgán pochybil, když nerozhodl o nároku žalobkyně na výplatu dávky za dobu tří měsíců před podáním žádosti, pokud pro přiznání byly splněny zákonem stanovené podmínky, a ani se v rozhodnutí nevypořádal s tím, z jakého důvodu tak neučinil.

V kasační stížnosti stěžovatelka vyjádřila nesouhlas s uvedeným rozsudkem a vyjádřila se i k jiným správním či soudním řízením vedeným v jejích věcech. Zástupkyně stěžovatelky pak v doplnění kasační stížnosti uvedla, že nesouhlas stěžovatelky spočívá zejména v nenařízení jednání v řízení před Městským soudem v Praze.

Dříve, než Nejvyšší správní soud začne rozhodovat o věci samé, musí přezkoumat dodržení zákonných podmínek pro řízení o kasační stížnosti. Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti přitom nelze prominout (§ 106 odst. 2 s. ř. s. *in fine*). Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud odmítne návrh, jestliže byl podán opožděně.

V souzené věci byla zásilka určená do vlastních rukou zástupkyně stěžovatelky, obsahující rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12. 3. 2012, č. j. 1 Ad 29/2010 - 150, doručena zástupkyni stěžovatelky do vlastních rukou dne 16. 3. 2012. Tato skutečnost vyplývá z doručenky založené na č. l. 153 spisu Městského soudu v Praze sp. zn. 1 Ad 29/2010.

Jak je uvedeno shora, kasační stížnost musí být podána ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. V daném případě bylo rozhodnutí zástupkyni stěžovatelky doručeno v pátek dne 16. 3. 2012. Lhůta pro podání kasační stížnosti proto počala běžet v sobotu dne 17. 3. 2012. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Konec dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti tedy v dané věci připadl na pátek dne 30. 3. 2012. Kasační stížnost tedy měla být stěžovatelkou nebo její zástupkyní podána u soudu nebo k poštovní přepravě nejpozději dne 30. 3. 2012, aby lhůta pro její podání byla zachována. Kasační stížnost však byla podána v elektronické formě až dne 16. 4. 2012, jak vyplývá z identifikátoru elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu Městského soudu v Praze založeného na č. l. 157 spisu téhož soudu sp. zn. 1 Ad 29/2010. Kasační stížnost byla tedy podána opožděně. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti přitom nelze podle § 106 odst. 2 s. ř. s. *in fine* prominout.

Navíc napadeným rozsudkem Městského soudu v Praze, proti němuž byla podána kasační stížnost, bylo rozhodnutí o odvolání zrušeno a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Stěžovatelka tedy měla ve věci úspěch, neboť na základě její žaloby bylo dosaženo jí požadovaného výroku rozhodnutí, tj. zrušení rozhodnutí o odvolání. Pokud tedy stěžovatelka napadá takové rozhodnutí Městského soudu v Praze, brojí z povahy věci toliko proti důvodům tohoto rozhodnutí, neboť co do výroku rozhodnutí Městský soud v Praze její žalobě vyhověl. Kasační stížnost stěžovatelky, jež směřuje jen proti důvodům rozhodnutí soudu, je však podle § 104 odst. 2 s. ř. s. nepřípustná.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako opožděnou a nepřípustnou odmítl (§ 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. a § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 104 odst. 2 a § 120 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Dále Nejvyšší správní soud přiznal ustanovené zástupkyni stěžovatelky odměnu za zastupování a náhradu hotových výdajů v celkové výši 960 Kč, která se skládá z částky 500 Kč za jeden úkon právní služby (doplnění kasační stížnosti ze dne 12. 6. 2012 podle § 7, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů), z částky 300 Kč za s tím související režijní paušál (§ 13 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.) a z částky 160 Kč odpovídající 20 % dani z přidané hodnoty, kterou byla advokátka povinna podle zvláštního právního předpisu odvést z odměny za zastupování a náhrad, jež byly vyjmenovány (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Jiný úkon v řízení o kasační stížnosti advokátka neučinila a stěžovatelku již zastupovala v řízení před Městským soudem v Praze, takže byla s danou věcí náležitě obeznámena a nemůže jí proto být přiznána také odměna za první poradu s klientkou včetně převzetí a přípravy zastoupení ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb. Odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů bude ustanovené zástupkyni stěžovatelky vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu v obvyklé lhůtě.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. srpna 2012

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu